

Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
GIOVANNI PITRUZZELLA
26 päivänä helmikuuta 2019¹

Asia C-33/18

V

vastaan

**Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants ja
Securex Integrity ASBL**

(Ennakkoratkaisupyyntö – Cour du travail de Liège (Liègen työoikeudellisten asioiden ylioikeus, Belgia))

Ennakkoratkaisupyyntö – Siirtotyöläisten sosiaaliturva – Asetus (EY) N:o 883/2004 – Siirtymäsäännökset – 87 artiklan 8 kohta – Asetus (ETY) N:o 1408/71 – 14 c artiklan b alakohta – Poikkeukset yhden sovellettavan lainsäädännön periaatteeseen – Kuuluminen kahden järjestelmän piiriin – Pyyntö soveltaa asetuksen N:o 883/2004 nojalla sovellettavaa lainsäädäntöä

1. Käsiteltävä asia liittyy cour du travail de Liègen (Liègen työoikeudellisten asioiden ylioikeus, Belgia) ennakkoratkaisupyyntöön, joka koskee sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004² 87 artiklan 8 kohdan tulkintaa.
2. Kyseessä on siirtymäsäännös, jolla on tarkoitus säännellä tilanteita, joissa henkilöön sovelletaan sen seurauksena, että asetus N:o 883/2004 tuli voimaan 1.5.2010, muun jäsenvaltion lainsäädäntöä kuin sen, jonka lainsäädäntöä häneen sovellettiin aiemman, asetuksella (ETY) N:o 883/2004 kumotun ja korvatusen asetuksen N:o 1408/71³ nojalla.
3. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuimien haluaa ennakkoratkaisupyyntönsä selvittää, sovelletaanko asetuksen N:o 883/2004 87 artiklan 8 kohtaa sen käsiteltävänä olevan kaltaisessa asiassa, jossa henkilö V oli asetuksen N:o 883/2004 voimaantulohetkellä palkkatyössä yhdessä jäsenvaltiossa ja itsenäisenä ammatinharjoittajana toisessa jäsenvaltiossa siten, että hän kuului kahden järjestelmän piiriin. Tämä on ensimmäinen kerta, kun unionin tuomioistuinta pyydetään tulkitsemaan tätä asetuksen N:o 883/2004 siirtymäsäännöstä.

1 Alkuperäinen kieli: ranska.

2 Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EUVL 2004, L 166, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 16.9.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 988/2009 (EUVL 2009, L 284, s. 43) (jäljempänä asetus N:o 883/2004).

3 Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla asetuksella (EY) N:o 118/97 (EYVL 1997, L 28, s. 1) ja sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 17.6.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 592/2008 (EUVL 2008, L 177, s. 1) (jäljempänä asetus N:o 1408/71).

I Asiaa koskevat oikeussäännöt

4. Asetuksen N:o 1408/71 13 artiklan 1 kohdassa vahvistettiin yhden sovellettavan lainsäädännön periaate ja säädettiin, että ”jollei 14 c artiklasta muuta johdu, ne henkilöt, joihin tätä asetusta sovelletaan, ovat vain yhden jäsenvaltion lainsäädännön alaisia”.

5. Poikkeuksena tähän asetuksen N:o 1408/71 14 c artiklan b alakohdassa, luettuna yhdessä saman asetuksen liitteessä VII olevan 1 kohdan kanssa, kuitenkin säädettiin, että henkilöön, joka toimii itsenäisenä ammatinharjoittajana Belgiassa ja palkkatyössä toisessa jäsenvaltiossa, sovelletaan samanaikaisesti näiden kahden jäsenvaltion lainsäädäntöä.

6. Asetuksen N:o 883/2004 11 artiklan 1 kohdassa vahvistettiin yhden sovellettavan lainsäädännön periaate ja kumottiin kaikki tähän periaatteeseen asetuksessa N:o 1408/71 myönnetyt poikkeukset.

7. Asetuksen N:o 883/2004 13 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa: ”henkilö, joka tavallisesti on palkkatyössä ja itsenäisenä ammatinharjoittajana eri jäsenvaltioissa, on sen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, jossa hän on palkkatyössä”.

8. Asetuksen N:o 883/2004 87 artiklan, jonka otsikko on ”Siirtymäsäännökset”, 8 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos henkilöön sovelletaan tämän asetuksen mukaisesti jonkin muun kuin sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jota häneen sovelletaan asetuksen [N:o 1408/71] II osaston nojalla, häneen sovelletaan edelleen tätä lainsäädäntöä niin kauan kuin asianomainen tilanne säilyy muuttumattomana ja joka tapauksessa enintään 10 vuotta tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivästä, ellei henkilö pyydä tämän asetuksen nojalla sovellettavan lainsäädännön soveltamista. Pyyntö on esitettävä kolmen kuukauden kuluessa tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivästä sen jäsenvaltion toimivaltaiselle laitokselle, jonka lainsäädäntöä sovelletaan tämän asetuksen nojalla, jotta asianomaiseen henkilöön sovelletaan kyseisen jäsenvaltion lainsäädäntöä tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivästä alkaen. Jos pyyntö esitetään tämän määräajan päätyttyä, asianomaiseen sovelletaan kyseistä lainsäädäntöä seuraavan kuukauden ensimmäisestä päivästä alkaen.”

II Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

9. V työskenteli Belgiassa asianajajana 30.9.2007 asti. Hän kuului Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants (jäljempänä INASTI) -nimiseen itsenäisten ammatinharjoittajien järjestöön ja Securex Integrity ASBL (jäljempänä Securex) -nimiseen sosiaaliturvakassaan.

10. Kun asianajotoimisto, jossa V työskenteli, asetettiin selvitystilaan 30.9.2007, V nimettiin selvitysmieheksi, ja samana päivänä hän erosi Securexista. Seuraavana päivänä, eli 1.10.2007, hän aloitti työn Luxemburgiin sijoittautuneessa yhtiössä ja sitä kautta siirtyi samana päivänä Luxemburgin sosiaaliturvan piiriin palkansaajana.

11. Vuonna 2010 INASTI pyysi V:ltä lisätietoja hänen selvitysmiehen tehtävästään. V vastasi, että hänelle maksetut selvitysmiehen palkkiot eivät merkinneet sitä, että hän toimisi itsenäisenä ammatinharjoittajana tai kuuluisi itsenäisten ammatinharjoittajien sosiaaliturvan piiriin.

12. Vuonna 2013 INASTI ilmoitti Securexille päätöksestä oikaista V:n vuosina 2008, 2009 ja 2010 selvitysmiehenä saamia tuloja. Tämän perusteella Securex ilmoitti V:lle, että hänen oli katsottava kuuluneen tämän sosiaaliturvajärjestelmän piiriin täydentävästi 1.10.2007 alkaen ja näin ollen hänen oli maksettava vuosilta 2007–2013 sosiaaliturvamaksuja ja niiden korotuksia yli 35 000 euroa.

13. V riitautti tämän kirjeen tribunal du travail d'Arlonissa (Arlonin työoikeudellisten asioiden alioikeus, Belgia). Samanaikaisesti hän vaati Securexilta, ettei häntä enää pidetä täydentävän sosiaaliturvajärjestelmän piirissä vuodesta 2014 lähtien, ja toimitti todisteen siitä, ettei hänelle ollut maksettu selvitysmiehen tehtävän hoitamisesta korvausta 1.1.2010 alkaen.

14. Tribunal d'Arlonin hylättyä hänen kanteensa V teki ensimmäisen oikeusasteen tuomiosta valituksen ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen ja vetosi erityisesti siihen, että asetuksen N:o 883/2004 perusteella INASTI ja Securex eivät voineet vaatia häneltä riidanalaisia vakuutusmaksuja.

15. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy, oliko V:n kaltaisessa tilanteessa – jossa päätös hänen kuulumisestaan Belgian täydentävään sosiaaliturvajärjestelmään tehtiin taannehtivasti joulukuussa 2013 – olevan henkilön pitänyt tehdä asetuksen N:o 883/2004 87 artiklan 8 kohdan mukaisesti nimenomainen pyyntö kolmen kuukauden määräajassa voidakseen hyötyä asetuksen N:o 883/2004 soveltamisesta.

16. Näissä olosuhteissa ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

- ”1) Onko [asetuksen N:o 883/2004] 87 artiklan 8 kohtaa tulkittava siten, että henkilön, joka on ennen 1.5.2010 aloittanut palkkatyön tekemisen Luxemburgin suurherttuakunnassa ja itsenäisenä ammatinharjoittajana toimimisen Belgiassa, on, jotta häneen sovellettaisiin [asetuksen N:o 883/2004] nojalla sovellettavaa lainsäädäntöä, tehtävä tätä koskeva nimenomainen pyyntö, vaikka hän ei ole kuulunut minkään järjestelmän piiriin Belgiassa ennen 1.5.2010 ja vaikka hänen on katsottu kuuluvan Belgian itsenäisten ammatinharjoittajien sosiaaliturvalainsäädännön piiriin ainoastaan taannehtivasti, 1.5.2010 alkaneen kolmen kuukauden määräajan päättymisen jälkeen?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, johtaako [asetuksen N:o 883/2004] 87 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu pyyntö, joka on esitetty edellä mainitussa tilanteessa, asetuksen N:o 883/2004 nojalla toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännön soveltamiseen taannehtivasti 1.5.2010 alkaen?”

III Oikeudellinen arviointi

17. Aluksi on syytä tuoda esiin, että unionin tuomioistuimen työjärjestyksensä 101 artiklan nojalla ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle lähettämän selvennyspyynnön johdosta kyseinen tuomioistuin tarkensi, että asetuksen N:o 883/2004 voimaantulohetkellä V:n voitiin katsoa olevan Belgian lainsäädännön alainen itsenäisenä ammatinharjoittajana, koska hän hoiti selvitystilassa olevan asianajotoimiston selvitysmiehen tehtävää.

18. Tämä seikka on siis otettava huomioon ennakkoratkaisukysymysten arvioinnissa.⁴

19. Tämän tarkennuksen jälkeen ennakkoratkaisukysymyksissä on pohjimmiltaan kyse asetuksen N:o 883/2004 87 artiklan 8 kohdan sovellettavuudesta V:n tapauksen kaltaisessa tapauksessa.

⁴ Sen sijaan sillä, että päätös kuulumisesta Belgian täydentävään sosiaaliturvajärjestelmään tehtiin taannehtivasti, ei mielestäni ole merkitystä asetuksen N:o 883/2004 säännösten arvioinnin kannalta. Asetuksella ei ole tarkoitus määrittää sosiaaliturvaetuksia koskevan oikeuden olemassaolon aineellisia edellytyksiä, vaan jäsenvaltioiden on lähtökohtaisesti itse määritettävä nämä edellytykset lainsäädännössään (ks. vastaavasti tuomio 19.9.2013, Brey (C-140/12, EU:C:2013:565, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen) ja tuomio 14.6.2016, komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta (C-308/14, EU:C:2016:436, 65 kohta)).

20. Ensimmäisellä kysymyksellä pyritään selvittämään, onko kyseistä säännöstä tulkittava siten, että jos henkilö, joka silloin, kun asetus N:o 883/2004 tuli voimaan eli 1.5.2010, oli yhtäältä palkkatyössä yhdessä jäsenvaltiossa (käsiteltävässä asiassa Luxemburgissa) ja oli siten kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön alainen ja toisaalta toimi itsenäisenä ammatinharjoittajana Belgiassa ja oli siinä ominaisuudessa Belgian lainsäädännön alainen, halusi, että häneen sovellettaisiin asetuksen N:o 883/2004 nojalla sovellettavaa lainsäädäntöä, hänen oli tehtävä kyseisen asetuksen 87 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu tätä koskeva nimenomainen pyyntö.

21. Jos vastaus on myönteinen, toisella kysymyksellä halutaan selvittää, johtaako tällainen pyyntö, joka on esitetty käsiteltävän kaltaisessa tilanteessa, siihen, että asetuksen N:o 883/2004 mukaista lainsäädäntöä sovelletaan taannehtivasti 1.5.2010 lähtien.

22. Aluksi on hylättävä Belgian kuningaskunnan esittämä oikeudenkäyntiväite. Se väittää, että ennakkoratkaisukysymykset eivät vastaa riita-asian tosiseikkoja ja kohdetta vaan niissä esitetään puhtaasti hypoteettinen ongelma.

23. Tässä yhteydessä on kuitenkin palautettava mieleen, että oikeuskäytännön mukaan on niin, että jos kansallisten tuomioistuinten esittämät kysymykset koskevat unionin oikeuden säännöksen tulkintaa, unionin tuomioistuimen on lähtökohtaisesti vastattava kysymyksiin, ellei ole ilmeistä, että ennakkoratkaisupyynnöllä pyritään todellisuudessa saamaan unionin tuomioistuimelta ratkaisu keinotekoisien riidan avulla taikka neuvoa-antava lausunto yleisluonteisista tai hypoteettisista kysymyksistä tai että pyydytällä unionin oikeuden tulkitsemisella ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävänä olevan asian tosiseikkoihin tai kohteeseen taikka että unionin tuomioistuimella ei ole tiedossaan niitä tosiseikkoja tai oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeen, jotta se voisi antaa hyödyllisen vastauksen sille esitettyihin kysymyksiin.⁵

24. Ensinnäkin Belgian hallituksen väitteestä, jonka mukaan molemmat ennakkoratkaisukysymykset perustuvat siihen virheelliseen lähtökohtaan, että V ei kuulunut minkään belgialaisen järjestelmän piiriin ennen 1.5.2010, on todettava, että se on menettänyt merkityksensä edellä tämän ennakkoratkaisuehdotuksen 17 kohdassa mainitun ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen selvityspyyntöön antaman vastauksen johdosta.

25. Toiseksi ja joka tapauksessa unionin tuomioistuimen aineistosta ilmenee selvästi, että kysymys siitä, oliko V:n, jotta häneen voitiin 1.5.2010 jälkeen soveltaa yksinomaan asetuksen N:o 883/2004 mukaisesti määriteltyä lainsäädäntöä eli Luxemburgin lainsäädäntöä, tehtävä kyseisen asetuksen 87 artiklan 8 kohdan mukainen pyyntö, ja kysymys siitä, että jos tähän on vastattava myönteisesti, millaiset seuraukset tällaisen pyynnön tekemisellä on useita vuosia myöhemmin, vaikuttavat selvästi ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen käsiteltävänä olevan riita-asian ratkaisuun. Näihin kysymyksiin annettava vastaus nimittäin vaikuttaa suoraan niiden vuosien määrään, joilta Belgian viranomaiset voivat periä V:ltä mahdollisesti maksamatta jääneitä vakuutusmaksuja.

26. Näin ollen ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämät kysymykset eivät ole lainkaan hypoteettisia, ja ne voidaan ottaa käsiteltäviksi.

27. Asiakysymyksen osalta aineistosta ilmenee, että kun asetus N:o 883/2004 tuli voimaan, V:hen sovellettiin yhden sovellettavan lainsäädännön periaatteeseen asetuksen N:o 1408/71 14 c artiklan b alakohdassa, luettuna yhdessä saman asetuksen liitteessä VII olevan 1 kohdan kanssa, säädetyn poikkeuksen nojalla kahta lainsäädäntöä: palkkatyön tekijänä Luxemburgin lainsäädäntöä ja itsenäisenä ammatinharjoittajana Belgian lainsäädäntöä.

5 Ks. tuomio 7.12.2010, VEBIC (C-439/08, EU:C:2010:739, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

28. Ensimmäisellä ennakkoratkaisukysymyksellä halutaan selvittää, miten asetuksen N:o 883/2004 voimaantulo vaikutti tähän tilanteeseen, kun otetaan huomioon kyseisen asetuksen 87 artiklan 8 kohta.

29. Näissä olosuhteissa katson, että on syytä tulkita kyseistä säännöstä sen tarkistamiseksi, sovellettiinko sitä V:n kaltaiseen tilanteeseen. Jos tätä siirtymäsäännöstä sovellettiin, V:n oli tehtävä siinä säädetty pyyntö, jotta hän olisi kuulunut yksinomaan asetuksen N:o 883/2004 mukaisesti määritellyn lainsäädännön alaisuuteen. Sen sijaan, jos kyseistä säännöstä ei sovellettu, Belgialle asetuksessa N:o 1408/71 myönnetyn poikkeuksen kumoamisen seurauksena ja yhden sovellettavan lainsäädännön periaatteen – josta oli tullut ehdoton asetuksen N:o 883/2004 myötä – nojalla V olisi kuulunut yksinomaan viimeksi mainitun asetuksen perusteella määritellyn lainsäädännön, eli Luxemburgin lainsäädännön, alaisuuteen.

30. Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin oikeuden säännöksen tai määräyksen tulkittamisessa on otettava huomioon paitsi sen sanamuoto myös asiayhteys ja sillä säännöstöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa säännös tai määräys on.⁶

31. Ensinnäkin asetuksen N:o 883/2004 87 artiklan 8 kohdan sanamuodosta seuraa, että tätä siirtymäsäännöstä sovelletaan silloin, kun henkilöstä on asetuksen N:o 883/2004 voimaantulon seurauksena tullut muun jäsenvaltion lainsäädännön alainen kuin sen, jonka alainen hän oli asetuksen N:o 1408/71 nojalla.

32. Kyseisen säännöksen sanamuodosta ilmenee näin, että sitä sovelletaan silloin, kun henkilö on siirtynyt yhden jäsenvaltion lainsäädännön alaisuudesta toisen jäsenvaltion lainsäädännön alaisuuteen.

33. Kuten Euroopan komissio on perustellusti huomauttanut, kyseinen säännös ei sitä vastoin kata nimenomaisesti sellaisia tilanteita, kuten asetuksen N:o 1408/71 14 c artiklan b alakohtaan perustuvat tilanteet, joissa on aiemmin sovellettu samanaikaisesti kahden jäsenvaltion sosiaaliturvalainsäädäntöä mutta joissa asetuksen N:o 883/2004 voimaantulon jälkeen sovelletaan vain toista niistä.

34. Se, että asetuksen N:o 883/2004 87 artiklan 8 kohtaa ei sovelleta ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen käsittelemän kaltaisessa tilanteessa, saa mielestäni tukea säännöksen asiayhteydestä ja kyseisen säännösten tavoitteista.

35. Seuraavaksi on todettava asiayhteydestä, että asetuksella N:o 883/2004 poistettiin kaikki asetuksessa N:o 1408/71 myönnetyt poikkeukset yhden sovellettavan lainsäädännön periaatteeseen. Sellainen asetuksen N:o 883/2004 87 artiklan 8 kohdan säännöksen tulkinta, joka menisi sanamuotoa pidemmälle ja laajentaisi kahden lainsäädännön piiriin kuulumisen mahdollistavaa poikkeusjärjestelyä, olisi kuitenkin mielestäni ristiriidassa asetuksella N:o 883/2004 luodun järjestelmän kanssa, joka perustuu ehdottomaksi muuttuneeseen yhden sovellettavan lainsäädännön periaatteeseen.

36. Samaten on todettu, että asetuksen N:o 883/2004 87 artiklan 8 kohdan tarkoituksena oli välttää monet sovellettavaa lainsäädäntöä koskevat muutokset uuden asetuksen noudattamiseen siirryttäessä sekä mahdollistaa asianomaiselle henkilölle ”pehmeä lasku” sovellettavan lainsäädännön osalta, mikäli asetuksen N:o 1408/71 nojalla sovellettava lainsäädäntö eroaisi merkittävästi asetuksen N:o 883/2004 säännösten nojalla sovellettavasta lainsäädännöstä.⁷

6 Ks. erityisesti tuomio 21.3.2018, Klein Schiphorst (C-551/16, EU:C:2018:200, 34 kohta).

7 Ks. sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista käsittelevän hallintotoimikunnan laatima ja hyväksymä Käytännön opas sovellettavasta lainsäädännöstä Euroopan unionissa (EU), Euroopan talousalueella (ETA) ja Sveitsissä (ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=11366&langId=fi, s. 52).

37. Näin ollen, kuten komissio on korostanut, se, että asetuksessa N:o 883/2004 poistettiin asetuksessa N:o 1408/71 annettu mahdollisuus kuulua kahden järjestelmän piiriin, sotii sitä ajatusta vastaan, että asetuksen N:o 883/2004 87 artiklan 8 kohdan tavoitteena olisi voinut olla tällaisen, kaiken lisäksi kyseisessä asetuksessa poistetun mahdollisuuden säilyttäminen.

38. Kaikesta edellä esitetystä seuraa mielestäni, että asetuksen N:o 883/2004 87 artiklan 8 kohtaa ei voida soveltaa V:n tilanteen kaltaisessa tilanteessa, jossa hän oli kyseisen asetuksen voimaantulohetkellä asetuksen N:o 1408/71 14 c artiklan b alakohdan nojalla samanaikaisesti kahden eri jäsenvaltion lainsäädännön alainen.

39. Tämän päätelmän johdosta on mielestäni tarpeetonta vastata Belgian hallituksen väitteisiin tulkinnasta, joka oli tehtävä asetuksen N:o 883/2004 87 artiklan 8 kohdassa säädetystä edellytyksestä, jonka mukaan asetuksen N:o 1408/71 mukaisesti määriteltyä lainsäädäntöä voidaan edelleen soveltaa vain, jos ”aikaisempi tilanne” säilyy muuttumattomana. Kyseisen edellytyksen tulkinta on merkityksellinen vain, jos 87 artiklan 8 kohtaa sovelletaan, eikä mielestäni edellä esitettyjen huomioiden perusteella näin ole käsiteltävässä asiassa.

40. V:n ei tarvinnut tehdä asetuksen N:o 883/2004 87 artiklan 8 kohdassa säädettyä pyyntöä, jotta häneen olisi sovellettu 1.5.2010 lähtien yksinomaan asetuksen N:o 883/2004 mukaisesti määriteltyä lainsäädäntöä, eli kyseisen asetuksen 13 artiklan 3 kohdan nojalla Luxemburgin lainsäädäntöä.

41. Unionin tuomioistuimelle ehdottamani ratkaisun perusteella ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen toiseen kysymykseen ei tarvitse vastata.

IV Ratkaisuehdotus

42. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin vastaa cour du travail de Liègen esittämiin ennakkoratkaisukysymyksiin seuraavasti:

Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 87 artiklan 8 kohdan säännöstä on tulkittava siten, että sitä ei sovelleta henkilöön, joka kuului asetuksen voimaantulohetkellä, eli 1.5.2010, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 14 c artiklan b alakohdan nojalla kahden eri järjestelmän piiriin. Jotta häneen sovellettaisiin asetuksen N:o 883/2004 nojalla sovellettavaa lainsäädäntöä, tällaisen henkilön ei siis tarvinnut tehdä kyseisessä säännöksessä säädettyä tätä koskevaa nimenomaista pyyntöä.